

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

14. oktoober 1988

Nr. 42 (867)

23. aastakäik

SISUKORD

I

598. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus lasterikaste emade autasustamise kohta ordenitega «Ema au» ja medalitega «Emamedal».
599. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. Svetlana Peetri t. Kravtšenko vabastamise kohta Eesti NSV Riikliku Arbitraaži riikliku arbiteri kohustest.

II

600. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 30. septembri 1986. a. määruse nr. 513 osaliselt kehtetuks tunnistamise kohta.
601. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu mõnede määruste kehtetuks tunnistamise kohta.
602. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus raudteejaamades ja haruraudteedel raudtee- ja autoveeremi paremaks kasutamiseks peetava vabariikliku sotsialistliku võistluse 1988. a. esimese poolaasta tulemuste kohta.
603. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus ettevõtete ja organisatsioonide õiguste laiendamise kohta töötajate erirõivastuse ja -jalatsite ning muude individuaalkaitsevahenditega varustatuse parandamisel.
604. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. V. Lissogori autasustamise kohta.
605. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide ametkondliku valve arvkoosseisu kinnitamise korra kohta.

606. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus NSVL Teedeministeeriumi ettevõtete (koondiste) poolt raudteeveeremi ja konteinerite üleandmise, müügi, vahetamise, rendile andmise, tasuta ajutiseks kasutamiseks või laenuks andmise ning bilansist mahakandmise korra kohta.
607. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ENSV Riikliku Hinnakomitee tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamise kohta.
608. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ENSV Rahandusministeeriumi tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamise kohta.
609. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV valitsuse otsuste kehtetuks tunnistamise kohta kirjastamisküsimustes.
610. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ENSV Riikliku Töö ja Sotsi-alküsimuste Komitee tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamise kohta.
611. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ENSV Riikliku Kultuurikomitee kohta.
612. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee kohta.
613. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus töötamisest kohakaasluse alusel.
614. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. Ü. Järve kohta.
615. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. S. Tolstikovi nimetamise kohta ENSV Riikliku Transpordikomitee esimehe asetähtjaks.

IV

Eesti NSV Ülemnõukogu transpordi- ja sidekomisjonis.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

598 Lasterikaste emade autasustamise kohta ordenitega «Ema au» ja medalitega «Emamedal»

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1944. aasta 18. augusti seadluse alusel autastada NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi nimel:

A. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud üheksa last

I järgu ordeniga «Ema au»

Pärnu rajoon

1. Sõber, Milvi Edgari t. — tööline Pärnu sovhoosis.

B. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud kaheksa last

II järgu ordeniga «Ema au»

Rakvere rajoon

1. KENS, Riina Vambola t. — koduperenaine Vihula külanõukogus.

C. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud seitse last

III järgu ordeniga «Ema au»

Jõgeva rajoon

1. Käärrik, Raili Ivani t. — koduperenaine Puurmani külanõukogus.

2. Pajula, Anna Ivani t. — tööline Põdra sovhoosis.

Pärnu linn

3. Babak, Ljudmila Jevgeni t. — koduperenaine.

Rakvere rajoon

4. Luts, Koidula Vello t. — tööline R. Pälsoni nimelises sovhoosis.

Valga rajoon

5. Lall, Kersti Karli t. — tööline Sangaste külanõukogus.

D. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud kuus last

I järgu medaliga «Emamedal»

Haapsalu rajoon

1. Kruuspan, Sirje Alfredi t. — tööline Risti külanõukogus.

Narva linn

2. Moissejeva, Tatjana Aleksandri t. — tööline.

Tartu linn

3. Leola, Sirje Alberti t. — koduperenaine.

Võru rajoon

4. Tamm, Hele Villu t. — tööline Võru sovhoosis.

E. Emasid, kes on sünnitanud ja kasvatanud viis last

II järgu medaliga «Emamedal»

Harju rajoon

1. Lillepalu, Linda Karli t. — tööline Ranna sovhoosis.

Jõgeva rajoon

2. Klettenberg, Helga Aleksandri t. — «Rahva Hääle» kolhoosi liige.

3. Kokla, Helle Erichi t. — «Rahva Hääle» kolhoosi liige.

4. Müür, Eha Arkadi t. — Pala kolhoosi liige.

Kohtla-Järve linn

5. Lazuko, Niina Aleksandri t. — koduperenaine.

6. Senkiv, Anžela Mihhaili t. — tööline.

Narva linn

7. Kolpakova, Valentina Aleksandri t. — tööline.

Paide rajoon

8. Mürkhein, Maie Voldemari t. — koduperenaine Türi külanõukogus.

9. Tähtväli, Ölme Arvedi t. — koduperenaine Koigi külanõukogus.

Pärnu linn

10. Junson, Sirje Leo t. — teenistuja.

11. Tsupilõ, Aita Aleksei t. — tööline.

Pärnu rajoon

12. Dik, Jekaterina Ivani t. — tööline Audru külanõukogus.

Rakvere rajoon

13. Reonda, Siiri Pjotri t. — Triigi kolhoosi liige.

Rapla rajoon

14. Loose, Marje Ado t. — teenistuja Rapla külanõukogus.

15. Reinvarf, Lea Lembitu t. — Valtu kolhoosi liige.

Tallinna linn

16. Adermann, Hille Jaani t. — tööline Kalinini rajoonis.

17. Dadaševa, Ljudmilla Vassili t. — tööline Mererajoonis.

18. Risti, Küllike Hugo t. — teenistuja Kalinini rajoonis.

19. Seliverstova, Jelena Vjatšeslavi t. — teenistuja Mererajoonis.

20. Šeina, Larissa Grigori t. — tööline Mererajoonis.

Tartu linn

21. Kaasik, Sirje Friedrichi t. — teenistuja.

22. Sonn, Els Eduardi t. — teenistuja.

Valga rajoon

23. Kolju, Liidia Elmari t. — tööline Helme külanõukogus.

24. Toomasson, Juta Valentini t. — tööline Sangaste külanõukogus.

Viljandi rajoon

25. Juhkamson, Iidi-Alie Johannese t. — tööline Karksi-Nuia alevis.
 26. Toomsalu, Sirje Karli t. — «Võidu» kolhoosi liige.

Võru rajoon

27. Haili, Maie Pauli t. — koduperenaine Haanja külanõukogus.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 29. septembril 1988.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

599 Sm. Svetlana Peetri t. Kravtšenko vabastamise kohta Eesti NSV Riikliku Arbitraaži riikliku arbiteri kohustest

Vastavalt NSV Liidu seaduse «Riiklikust arbitraažist NSV Liidus» paragrahvile 8 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Vabastada sm. Svetlana Peetri t. Kravtšenko Eesti NSV Riikliku Arbitraaži riikliku arbiteri kohustest.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 10. oktoobril 1988.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

600 EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 30. septembri 1986. a. määruse nr. 513 osaliselt kehtetuks tunnistamise kohta

Seoses tervishoiu- ja sotsiaalhooldustöötajate palga tõstmisega ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. mai 1988. a. määrusele nr. 689 EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Tunnistada kehtetuks EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 30. septembri 1986. a. määruse nr. 513 «Rahvamajanduse tootmis- ja mõningate mittetootmisharude töötajate uute töötasustamistingimuste kehtestamise kohta Eesti NSV-s 1987. aastal» (ENSV Teataja 1986, nr. 34, art. 526) punkti 1 alapunkt 3.

EKP Keskkomitee
 sekretär

V. VALJAS

Eesti NSV
 Ministrite Nõukogu
 esimees

B. SAUL

Eesti NSV
 Ametiühingute Nõukogu
 esimees

M. PEDAK

Tallinn, 2. augustil 1988. Nr. 374.

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE
JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

601 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu mõnede määruste kehtetuks tunnistamise kohta

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:
Tunnistada kehtetuks:

1) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1961. a. määrus nr. 146 «Põllumajandusorganite alamastme lüli reorganiseerimisest» (ENSV MK 1961, nr. 14, art. 51);

2) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1962. a. määrus nr. 194 «Näidismajandite kinnitamisest territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste tööpiirkondade järgi»;

3) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuni 1962. a. määrus nr. 297 «Haapsalu rajooni «Sõpruse» kolhoosi näidismajandiks kinnitamise kohta»;

4) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuli 1962. a. määrus nr. 341 «EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1962. a. määruse nr. 194 osalisest muutmisest»;

5) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. veebruari 1972. a. määrus nr. 70 «Türi Sovhoostehnikumi ja Viljandi katsesovhoosi näidismajanditeks kinnitamise kohta»;

6) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. jaanuari 1973. a. määruse nr. 28 «Jõusöödatööstuse töö parandamise abinõude kohta» punkti 7 esimene lõik;

7) EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. aprilli 1982. a. määruse nr. 239 «Rapsi ja teiste õlikultuuride haljasmassi ja seemne tootmise suurendamise ning nende kvaliteedi parandamise abinõude kohta» punkti 6 alapunkt 2.

EKP Keskkomitee
sekretär
V. VALJAS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Tallinn, 2. augustil 1988. Nr. 373.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

602 Raudteejaamades ja haruraudteedel raudtee- ja autoveeremi paremaks kasutamiseks peetava vabariikliku sotsialistliku võistluse 1988. a. esimese poolaasta tulemuste kohta

Väljavõte:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu märgivad, et 1988. a. esimesel poolaastal saavutasid raudteejaamade ning üldkasutatava autotranspordi koondiste ja ettevõtete kollektiivid tsentraliseeritud veosevedudel ning haruraudteid omavate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide kollektiivid transpordivahendite parema kasutamise.

Vagunite seisuaaja lühendamise tulemusena laadimisoperatsioonidel hoiti kokku enam kui 2500 vagunitundi.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Vabariiklikus sotsialistlikus võistluses haruraudteid omavate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide ning raudteejaamade grupis:

1) tunnistada võitjaks «Eesti Energia» Leninliku Komsomoli nim. Eesti Soojuselektrijaama ja Soldina jaama kollektiiv.

Anda nimetatud kollektiividele Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ning esimene rahaline preemia;

2) anda teine rahaline preemia ENSV Naftasaaduste Komitee Haapsalu Naftabaasi ja Haapsalu jaama kollektiivile;

3) anda kolmas rahaline preemia ENSV Agrotööstuskomitee Elva EPT ja Reola jaama kollektiivile.

2. Vabariiklikus sotsialistlikus võistluses raudteejaamade ning üldkasutatava autotranspordi koondiste ja ettevõtete grupis tsentraliseeritud veosevedudel:

1) põhi- ja arvestatavate näitajate mittetäitmise tõttu jaamade ning ENSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeriumi autotranspordikoondiste ja -ettevõtete poolt jätta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ning esimesed rahalised preemiad välja andmata;

2) anda teine rahaline preemia ENSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeriumi Autotranspordibaasi nr. 2 ja Rakvere jaama kollektiivile;

3) anda kolmas rahaline preemia ENSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeriumi Autotranspordibaasi nr. 10 ja Türi jaama kollektiivile.

3. Märkida «Eesti Energia», ENSV Naftasaaduste Komitee ja ENSV Kaubandusministeriumi koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide, tootmiskoondiste «Eesti Põlevkivi» ja «Eesti Kalatööstus» ning Pärnu, Valga ja Võru raudteejaama kollektiivide head tööd vagunite kasutamisel 1988. a. esimesel poolaastal.

4. Märkida ENSV Agrotööstuskomitee, ENSV Ehituskomitee ja ENSV Kergetööstusministeeriumi koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide, Vabariikliku Koondise «Eesti Külaehitus», Eesti Vabariikliku Tootmiskoondise «Vtortšermet» ja Tallinna tehase «Volta» ning Ulemiste, Kohtla ja Vaivara raudteejaama ebarahuldavat tööd vagunite kasutamisel haruraudteedel 1988. a. esimesel poolaastal ning veoste säilimise tagamatajätmist tsentraliseeritud vedudel Tallinna, Tartu ja Narva jaamas.

Eesti NSV vastavate ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning koondiste ja ettevõtete juhtidel arutada vagunite ebarahuldava kasutamise põhjusi ja võtta tarvitusele abinõud vagunite seisuja viimiseks kehtestatud normideni.

5. Nõustuda ENSV Riikliku Transpordikomitee ja Balti Raudtee Eesti Raudteekonna ettepanekutega jätta alates 1989. aastast ära raudteejaamades ja haruraudteedel raudtee- ja autoveeremi paremaks kasutamiseks peetav vabariiklik sotsialistlik võistlus.

6. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrused vastavalt juurdelisatud loetelule.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 2. augustil 1988. Nr. 381.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja
Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
2. augusti 1988. a. määrusega nr. 381

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu kehtivuse kaotanud määruste loetelu

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 31. detsembri 1980. a. määruse nr. 780 «Raudteejaamades ja haruraudteedel raudtee- ja autoveeremi paremaks kasutamiseks peetava vabariikliku sotsialistliku võistluse täiustamise kohta» (ENSV Teataja 1981, nr. 4, art. 51) punktid 1—6 ja 8.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 17. juuni 1982. a. määrus nr. 394 «Muudatuste tegemise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 31. detsembri 1980. a. määruses nr. 780» (ENSV Teataja 1982, nr. 27, art. 405).

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 24. veebruari 1988. a. määruse nr. 94 «Raudteejaamades ja haruraudteedel raudtee- ja autoveeremi paremaks kasutamiseks peetava vabariikliku sotsialistliku võistluse 1987. a. IV kvartali tulemuste kohta» punkt 6.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 6. mai 1988. a. määruse nr. 238 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määruste muutmise ja osaliselt kehtetuks tunnistamise kohta transpordi küsimustes» (ENSV Teataja 1988, nr. 31, art. 401) punkt 1.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

603 Ettevõtete ja organisatsioonide õiguste laiendamise kohta töötajate erirõivastuse ja -jalatsite ning muude individuaalkaitsevahenditega varustatuse parandamisel

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» ja töökollektiivide iseseisvuse laiendamiseks töötajate, kolhoosnike ja teenistujate erirõivastuse ja -jalatsite ning muude individuaalkaitsevahenditega varustatuse parandamisel ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 20. augusti 1988. a. määrusele nr. 1032 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 20. augusti 1988. a. määrusega nr. 1032:

1) kehtestati, et NSVL Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee ja ÜAÜKN-i poolt kinnitatavates tüüpnormides ettenähtud erirõivastus ja -jalatsid ning muud individuaalkaitsevahendid on ettevõtete ja organisatsioonide administratsioonile kohustuslikuks miinimumiks nende tasuta andmisel töölistele ja teenistujatele.

Säilitati NSVL Varustuskomitee poolt erirõivastuse ja -jalatsite ning muude individuaalkaitsevahenditega nimetatud tüüpnormide kohaselt NSVL Varustuskomitee territoriaalorganite kaudu tarbijate varustamise kehtiv kord hulgi kaubanduse järjekindla laiendamise alusel;

2) anti õigus töökollektiividele võtta vastu otsuseid töölistele ja teenistujatele tasuta erirõivastuse ja -jalatsite (välja arvatud presendist, karusnahast ja lambanahast erirõivastuse) üle tüüpnormide andmise kohta sotsiaalse arengu fondi vahendite arvel.

Sel juhul võivad ettevõtted ja organisatsioonid soetada NSVL Varustuskomitee territoriaalorganite kaudu täiendavalt erirõivaid ja riidet nende valmistamiseks ning erijalatsid, anda kergetööstuse, kohaliku tööstuse ja teiste tööstusharude ettevõtetele ning kooperatiividele tellimusi erirõivaste tootmiseks, samuti valmistada neid iseseisvalt vastavalt kehtestatud korras kinnitatud normatiivtehnilisele dokumentatsioonile;

3) tehti NSVL Varustuskomiteele ülesandeks kinnitada 2 kuu jooksul «Ettevõtete ja organisatsioonide erirõivastuse ja -jalatsite ning muude individuaalkaitsevahenditega varustamise määrustik» vastavalt käesoleva punkti alapunktidele 1 ja 2.

2. Anda Eesti NSV ministriumidele, riiklikele komiteedele ja keskasutustele õigus teha kooskõlastatult ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukoguga kehtestatud korras muudatusi ja täiendusi erirõivastuse ja -jalatsite ning muude individuaalkaitsevahendite tasuta andmise harukondlikes tüüpnormides uute

tootmisvõimsuste käikuandmisel, uute tehnoloogiliste protsesside kasutuselevõtmisel ja uute kutsealade tekkimisel, samuti täiuslikumate individuaalkaitsevahendite väljatöötamisel ja tootmisel.

3. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1959. a. määrus nr. 247 «Tööliste ja teenistujatele erirõivastuse, -jalatsite ja kaitsevahendite tasuta andmise normidest».

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja
G. TÕNSPOEG

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 20. septembril 1988. Nr. 462.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

604 Sm. V. Lissogori autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Heade saavutuste eest autotranspordi arendamisel ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust autasustada ENSV Riikliku Transpordikomitee Autotranspordibaasi nr. 13 direktorit Vladimir Danili p. Lissogori Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja
G. TÕNSPOEG

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 4. oktoobril 1988. Nr. 492.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

605 Täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide ametkondliku valve arvkoosseisu kinnitamise korra kohta

Laiendamaks koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide õigusi majandusküsimuste lahendamisel ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1988. a. määrusele nr. 347 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

Kehtestada, et täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud koondised, ettevõtted ja organisatsioonid kinnitavad iseseisvalt ametkondliku sõjaväestatud ja valvurvalve arvkoosseisu kehtestatud normatiivi järgi kindlaksmääratud palgafondi (töötasustamisfondi) piires.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja **A. SOIDLA**
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevallitseja asetäitja **B. VALDEK**

Tallinn, Toompea, 22. aprillil 1988. Nr. 213.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

606 NSVL Teedeministeeriumi ettevõtete (koondiste) poolt raudteeveeremi ja konteinerite üleandmise, müügi, vahetamise, rendile andmise, tasuta ajutiseks kasutamiseks või laenuks andmise ning bilansist mahakandmise korra kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. mai 1988. a. määrusele nr. 632 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et raudteetranspordi juhtimise spetsiifikat arvestades ning NSVL Teedeministeeriumi raudteeveeremi ja konteinerite efektiivse kasutamise tagamiseks kehtestati NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. mai 1988. a. määrusega nr. 632, et NSVL Teedeministeeriumi ettevõtted (koondised) annavad teistele ettevõtetele ja organisatsioonidele üle, müüvad, vahetavad, annavad rendile, tasuta ajutiseks kasutamiseks või laenuks ning kannavad bilansist maha vedureid, kauba- ja reisivaguneid, konteinereid, teekorrastusmasinaid ja mootorvaguneid kooskõlastatult nimetatud ministeeriumiga.

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. augusti 1983. a. määruse nr. 452 «Raudteeveeremi valdamise, kasutamise ja kasutamise kohta» (ENSV Teataja 1983, nr. 34, art. 416) punkti 1 alapunkti 8 viimane lõik.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 2. juunil 1988. Nr. 278.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

607 ENSV Riikliku Hinnakomitee tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et juhindudes EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. augusti 1987. a. määrusest nr. 453 (ENSV Teataja 1987, nr. 39, art. 546), on ENSV Riiklikul Hinnakomiteel vaja läbi viia hinnakujundussüsteemi radikaalne reform, et anda tegelikult hindadele kulutustevastane iseloom, tagada nende muutumine majandusliku juhtimise aktiivseks hoovaks, tootmiskulude efektiivsuse ja koondiste ja ettevõtete tegevuse tulemuste hindamise objektiivseks mõõtjaks ning teaduslik-tehnilise progressi ja toodangu kvaliteedi tõstmise tõhusaks stiimuliks.

Tuleb kõrvalekaldumatult järgida hinnakujunduse demokratiseerimise joont, laiendades järjekindlalt ettevõtete ja koondiste, Eesti NSV ministriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide täitevkomiteede õigusi hindade kehtestamise küsimustes.

Suurendamaks hinnakujunduse osatähtsust ja vastutust selle töö eest vabariigi sotsialistliku majanduse plaanipärasel juhtimises ning vastavalt NSV Liidu M.nistrite Nõukogu 26. detsembril 1987. a. määrusele nr. 1472 Eesti NSV M.nistrite Nõukogu määrab:

1. ENSV Riiklikul Hinnakomiteel:

1) keskendada oma tegevus esmajoones kogu hinnasüsteemi komplekssele täiustamisele, selle seose tugevdamisele majandusmehhanismi ümberkorraldamise abinõudega ja operatiivsuse suurendamisele hinnakujundusküsimuste lahendamisel NSV Liidu seaduse «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» nõuetest lähtudes, samuti hindade vastavusse viimisele ühiskondlikult vajalike tootmiskuludega ning hindade stabiilsuse ja paindlikkuse optimaalse ühitamise järgimisele. Tagada hulgi-, kokkuostu- ja jaehindade ning tariifide õigeaegne ja kvaliteetne revideerimine;

2) vabariigis ühtse üldriikliku hinnapoliitika teostamise eest vastutava majandus- ja korraldava organina tõsta hinnakujunduse täiustamise alaste ulatuslike ja perspektiivsete abinõude rakendamise teaduslikku taset ja efektiivsust. Parandada metodoloogilise ja analüütilise töö korraldust ning loobuda hooldamisest piasjasjades ja ülemäärasest tsentraliseerimisest hindade ja tariifide kinnitamisel hindade kehtestamise ühtsete põhimõtete ja üldriiklike nõuete väljatöötamise ja juurutamise alusel.

Kehtestada, et komitee üheks tähtsamaks ülesandeks on hinnakujundustendentside ja -probleemide põhjalik tundmaõppimine ja sel alusel hinnasüsteemi edasise täiustamise ettepanekute ettevalmistamine. Laialdaselt kaasata sellele tööle Eesti NSV ministriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste teadlasi ja ökonomiste ning suurendada konkreetsete ettepanekute väljatöötamise ja nende alusel otsuste vastuvõtmise kolležiaalsust.

Seejuures lähtuda hinnakujundusprobleemide kompleksse lahendamise vajadusest riiklike ja turuhindade ning kooperatiivsete organisatsioonide poolt kinnitatavate hindade funktsioneerimise tingimustes. Vältida hinna- ja tariifisüsteemi vananemist ühes või teises lõigus, samuti hindade tasakaalustamatust ja vastuolulisust.

Hinnakujundust tuleb täiustada tihedas seoses riikliku planeerimis-, finants- ja krediidisüsteemi ning välismajandustegevuse ümberkorraldamise abinõudega, laialdasemalt kasutada hindade abil tootmise mõjutamise meetodeid kasumi jaotamise stabiilsete normatiivide ja muude majandusnormatiivide tingimustes.

2. Lahendamaks ENSV Riiklikule Hinnakomiteele pandud ülesandeid uue majandamismehhanismi tingimustes pidada vajalikuks laiendada tema volitusi, kehtestades, et komitee:

juhhib vabariigis hinnakujundust, koordineerib Eesti NSV ministriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide tööd, töötab välja ja rakendab rahvamajanduses hinnamehhanismi funktsioneerimise täiustamise abinõusid;

tagab kontrolli selle üle, kuidas peetakse kinni koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide hinnakujundusõigustest, mis on kehtestatud NSV Liidu seadusega «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta»;

võib anda Eesti NSV ministriumidele, riiklikele komiteedele ja keskasutustele õiguse kinnitada toodangu ja teenuste hindu ja tariife vabariiklike hinnakirjade nomenklatuuri järgi, samuti anda linnade ja rajoonide täitevkomiteedele õiguse lahendada mõningaid komitee pädevusse kuuluvaid hinnakujundusküsimusi;

annab Eesti NSV ministriumidele, riiklikele komiteedele ja keskasutustele ning koondistele, ettevõtetele ja organisatsioonidele täitmiseks kohustuslikke juhiseid iga liiki hindade määramise metodoloogia ning nende kehtestamise, muutmise ja rakendamise korra kohta, samuti hinnadistsipliini kinnipidamise kontrollimisel avastatud rikkumiste kõrvaldamise kohta;

tühistab hindu, tariife ning ametkondlikke normatiivakte, mille Eesti NSV ministriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, koondised, ettevõtted ja organisatsioonid ning linnade ja rajoonide täitevkomiteed on kinnitanud kehtivat hinnakujunduskorda rikkudes, ning võtab vastavalt NSV Liidu seadusele «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» vastu otsuseid alusetult saadud kasumisummade sissenõudmise kohta riiklikku hinnadistsipliini rikkuvatelt ettevõtetelt ja organisatsioonidelt;

lahendab vastavalt kehtivale seadusandlusele ka teisi hindade ja tariifide kehtestamise küsimusi.

3. Viia ENSV Riikliku Hinnakomitee keskaparaadi struktuur vastavusse talle pandud uute ülesannete ja funktsioonidega ning korraldada põhjalikult ümber tema töövormid ja -meetodid. Likvideerida komitee praeguse struktuuri kitsalt ametkondlik suunitlus, suurendada koondosakondade osatähtsust komitee põhiliste allüksustena, mis tagavad hinnasüsteemi ümberkorraldamise põhisätete realiseerimise, rahvamajanduses hindade kehtestamise ja rakendamise ülesannete kompleksse lahendamise ning määravad kindlaks hinnakujunduse täiustamise suunad.

4. Koondamaks ühte allüksusse tootmistehnilise otstarbega tööstustoodangu hulgihindade ja transporditeenuste tariifide kujundamise ning nende kompleksse täiustamise metodoloogilised ja organisatsioonilised küsimused, moodustada ENSV Riiklikus Hinnakomitees hulgihindade ja transporditariifide ökonoomika koondosakond.

Nimetatud allüksusel näha tööstustoodangu hulgihindade revideerimisel ette kehtestada kütuse ja toorme ning töötlevate eriharude toodangu hindade majanduslikult põhjendatud vahekorrad ning arvestada uutes hulgihindades täiel määral teaduse ja tehnika nüüdissaavutuste kasutamise rahvamajanduslikku efektiivsust.

Laialdaselt juurutada hinnakujunduse vorme ja meetodeid, mis tagaksid hulgihindade kulutustevastase iseloomu ning tsentraliseeritult kehtestatavate hindade paindliku ühitamise hindadega, mida kinnitavad ettevõtted ja majandusorganisatsioonid kokkulepete alusel, samuti ajutiste ja muude hindadega.

Osakond rakendab abinõusid leppe- ja kommertshindade, hinnalisan-
dite ja -alandite ning muude hinnaga mõjutamise vormide paindlikuks
kasutamiseks, et luua hulgikaubanduse sfääris nõudmise ja pakkumise
juhtimise majandusmehhanism. Kehtestada, et osakond koordineerib sel-
les osas oma tööd ENSV Plaanikomitee ja ENSV Varustuskomitee vasta-
vate allüksustega ning kasutab nende ettepanekuid, mis tulenevad too-
dangu jaotamise bilanssidest ja plaanidest, samuti operatiivsest informat-
sioonist riiklike tellimuste ja lepingute täitmise kohta ning kaupade ja
muude materiaalsete väärtuste varude seisukorrast.

Panna nimetatud osakonnale ka komitee keskaparaadi teiste allük-
suste tegevuse üldine organisatsiooniline ja metodoloogiline juhendamine
hinnakujunduse täiustamise küsimustes.

5. Arvestades põllumajandussaaduste kokkuostu-, leppe- ja arves-
tushindade täiustamise küsimuste seostatud ja kompleksse lahendamise
vajadust, moodustada komitees agrotööstuskompleksi hindade ökonoo-
mika koondosakond.

Komitee nimetatud osakonnal tõhustada põllumajandussaaduste kok-
kuostuhindade süsteemi revideerimisel hinnasüsteemi mõju toodangu
kvaliteedi näitajatele ning tagada nende paindlik rakendamine vastavalt
hooaegadele, realiseerimisajale ja elanike nõudlust arvestades. Stimulee-
rida hindade abil põllumajandustoorme põhjalikumalt ja kompleksemat
ümbertöötamist ning toodangu säilimise tagamist ja ratsionaalset kasuta-
mist selle valmistamise ja realiseerimise kõigil etappidel.

6. Pidades ühtse hinnakujunduspoliitika teostamisel erakordselt
tähtsaks jaehindade ja tariifide sotsiaal-poliitilist tähendust, moodustada
ENSV Riiklikus Hinnakomitees jaehindade ja teenusetariifide ökonoo-
mika koondosakond.

Keskendada nimetatud allüksuse tegevus esmajoones jaehindade
kehtestamise teaduslikult põhjendatud metodoloogia väljatöötamisele,
pidades silmas viia jaehinnad vastavusse ühiskondlikult vajalike tootmis-
kulude, toodangu tarbimisomaduste ja kvaliteediga ning nõudmise ja pak-
kumisega, tagades tarbekaupade jaehindade vajaliku paindlikkuse ja di-
ferentseerituse. Lähtuda nimetatud töö tegemisel sellest, et jaehindade
muutmine ei tohi halvendada töötajate elatustaset, vaid vastupidi peab
parandama töötajate teatud kategooriate elujärke ja tagama suurema
sotsiaalse õigluse.

7. ENSV Riiklikul Hinnakomiteel töötada välja kompleksabinõude
süsteem korraldamaks kvalitatiivselt uuel tasemel kontrolli riiklikust hin-
nadistsipliinist kinnipidamise üle vabariigis, suurendada nõudlikkust
Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning koon-
diste, ettevõtete ja organisatsioonide vastu nende poolt kinnitatavate hin-
dade põhjendatuse ning hindade kehtestamise korrast ja eeskirjadest kin-
nipidamise suhtes, tagades majanduslike sanktsioonide mõõdapääsmatu
rakendamise koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide vastu, kes on saa-
nud lisatulu hindade tõstmise teel.

Parandada Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasu-
tuste ning ühiskondlike organisatsioonide poolt hinnadistsipliini järgimise
üle teostatava kontrolli koordineerimist, pidades silmas moodustada üht-

ne hindade kontrolli süsteem, et suurendada hinnakujunduse juhtimise efektiivsust vabariigis ja seista vastu nende küsimuste lahendamisele ametkondliku ja kollektiivse lähenemise mis tahes katsetele.

Nimetatud ülesannete realiseerimiseks hinnakujunduse demokratiseerimise ning Eesti NSV ministeeriumidele, riiklikele komiteedele ja keskasutustele ning koondistele ja ettevõtetele hindade kehtestamise õiguste üleandmise tingimustes moodustada komitees hinnakontrolli valitsus.

8. Kinnitada ENSV Riikliku Hinnakomitee keskaparaadi struktuur (juurde lisatud).

9. ENSV Riikliku Hinnakomitee koosseisus on 4 inimest, sealhulgas komitee esimees ja esimehe asetäitja.

Suurendada komitee liikmete vastutust, koondada nende tähelepanu hinnakujundusalaste ulatuslike perspektiivülesannete lahendamisele, hinna- ja tariifisüsteemi täiustamise ja riikliku hinnadistsipliini järgmise kontrolli tõhustamise põhiküsimustele, aparaadi organisatsioonilise töö taseme tõstmisele ning kaadri valikule, paigutamisele ja kasvatamisele ning täitmisdistsipliini tugevdamisele.

10. Anda ENSV Riikliku Hinnakomitee esimehele õigus kinnitada komitee keskaparaadi koosseisunimestik juhtivtöötajate, peaspetsialistide ja spetsialistide arvu kehtestatud norme ja vahetada arvestamata ning kehtestada keskaparaadi töötajate ametipalgad, arvestamata keskmisi ametipalga ametipalgaskeemi järgi ning kehtestatud arvekoosseisu ja töötasustamisfondi piires.

11. ENSV Riiklikul Hinnakomiteel tagada rahvamajanduses hinna- ja tariifisüsteemi ümberkorraldamisega seotud ülesannete täitmine, ühtse poliitika teostamine hindade kehtestamise valdkonnas ning Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning ettevõtete ja organisatsioonide, olenemata nende ametkondlikust alluvusest, hinnakujundusalase tegevuse kontrolli tõhustamine.

12.*

13. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 26. detsembri 1987. a. määrusega nr. 1472 lõpetati 1. jaanuarist 1988. a. NSVL Riikliku Hinnakomitee keskaparaadi, tema allüksuste, liidu- ja autonoomsete vabariikide riiklike hinnakomiteede ning kraide, oblastite ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede hinnaosakondade aparaadi koosseisude registreerimine rahandusorganites.

14. Tunnistada kehtetuks:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. oktoobri 1979. a. korralduse nr. 572-k lisa nr. 28;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. mai 1981. a. korralduse nr. 239-k punkt 1.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjajavalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 23. juunil 1988. Nr. 299.

* Punkt 12 välja jäetud, kuna on ajutise iseloomuga.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

23. juuni 1988. a. määrusega nr. 299

ENSV Hinnakomitee keskaparaadi struktuur

Hulgihindade ja transporditariifide ökonomika koondosakond
 Jaehindade ja teenusetariifide ökonomika koondosakond
 Agrotööstuskompleksi hindade ökonomika koondosakond
 Hinnakontrolli Valitsus
 Kirjastus- ja majandusosakond

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

608 ENSV Rahandusministeeriumi tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et ENSV Rahandusministeeriumil on tähtis osa majanduse juhtimise põhjalikku ümberkorraldamist käsitlevate NLKP Keskkomitee 1987. a. juunipleenumi otsuste elluviimisel.

ENSV Rahandusministeeriumil tuleb Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. augusti 1987. a. määrusest nr. 451 (ENSV Teataja 1987, nr. 37, art. 522) juhindudes keskendada oma tegevus põhimõtteliselt uute rahandussuhete sisseeadmisele rahvamajanduses ning finantsmehhanismi muutmisele partei majandusstrateegia tõhusaks vahendiks. ENSV Rahandusministeeriumi töö põhisuunaks uutes tingimustes on üleminek peamiselt juhtimise majandusmeetoditele, pikaajaliste stabiilsete majandusnormatiivide ja finantsnormide laialdane rakendamine rahandussuhetes rahvamajanduses ning täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise juurutamine NSV Liidu seaduse «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» nõuete alusel. ENSV Rahandusministeeriumi ja tema kohalike organite tegevuse ümberkorraldamine peab tagama lõpu tegemise ettevõtete (koondiste) hooldamisele pisisajades ja nende tegevuse detailsele reglementeerimisele ning tõelise kontrolli majandamise efektiivsuse üle rubla abil.

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. detsembri 1987. a. määrusele nr. 1496 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. ENSV Rahandusministeeriumil keskendada oma tegevus vabariigi ühtse rahanduspoliitika elluviimisele ning töötada välja ja rakendada elu abinõud majanduse rahandusalaseks tervendamiseks ja rahvamajanduses tehtava finants- ja majandustöö täiustamiseks. Kvalitatiivselt uuele tasemele tuleb tõsta Eesti NSV riigieelarve kui rahaliste ressursside tsentraliseeritud fondi ja vabariigi rahvamajanduse finantsplaanide süsteemi tähtsaima aluse koostamisel ja täitmisel tehtav töö.

Tõsta kohalike rahandusorganite töö juhtimise taset ning korraldada koos linnade ja rajoonide täitevkomiteedega ümber nende organite tegevus ja organisatsiooniline struktuur vastavalt rahandussüsteemi uutele ülesannetele ja funktsioonidele täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise tingimustes. Tagada kohalike rahandusorganite tihe koostöö kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede valitsuste ja osakondadega.

Viia ENSV Rahandusministeeriumi keskaparaadi organisatsiooniline struktuur vastavusse uute ülesannete ja funktsioonidega, lähtudes vajadusest likvideerida kitsalt ametkondlik suunitlus ning tunduvalt suurendada koond- ja funktsionaalsete osakondade osatähtsust.

2. Vabariigi riigieelarve koostamise kvaliteedi tõstmiseks, ENSV Rahandusministeeriumi metodoloogilise juhendamise parandamiseks finants- ja eelarveplaneerimise ja rahvamajanduse finantseerimise küsimustes ning kohalike rahandusorganite eelarvetöö täiustamise abinõude rakendamiseks tunduvalt tõsta ministeeriumi juhtiva allüksuse — riigieelarve koondosakonna — töö taset.

Panna nimetatud osakonnale ministeeriumi teiste allüksuste töö kordineerimine finants- ja eelarveplaneerimise ning Eesti NSV riigieelarve koostamise ja selle täitmise organiseerimise küsimustes.

3. Lähtudes vajadusest rakendada sihikindlaid abinõusid tugevdamiseks riigi finantsolukorda, stimuleerimaks ettevõtete (koondiste), kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide tegevust ja individuaaltööd elanike kauba- (teenuse-) vajaduste täielikumal rahuldamisel ning suurendamiseks nende panust riigitulude kujundamisse, keskendada ENSV Rahandusministeeriumi riigitulude ja maksude koondosakonna tegevus:

abinõude rakendamisele riigitulude õigeaegse ja täieliku laekumise tagamiseks tsentraliseeritud aluste ning juhtimise majandusmeetodite laialdase juurutamise ja kohalike juhtimisorganite iseseisvuse laiendamise optimaalse ühitamise alusel;

vabariigi riigitulude alal tehtava töö metodoloogilisele juhendamisele ning seadusandluse järgimise kontrollile riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete ja organisatsioonide vastastikustes suhetes eelarvega, samuti elanike maksustamise metodoloogilisele juhendamisele.

4. Koondamiseks ühte allüksusse elanikke teenindavate ettevõtete ja organisatsioonide finantseerimise ning vabariigi raharingluse analüüsi küsimused moodustada ENSV Rahandusministeeriumis iseseisev transpordi, side, kaubanduse ja teenindussfääri finantseerimise osakond.

5. Ettevõtete (koondiste) planeerimis- ja majandustegevuse alaste õiguste laiendamise ning nende täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviimise tingimustes ning likvideerimaks ametkondade kitsalt harukondlik lähenemisviis rahandussuhete korraldamisele rahvamajanduses põhjalikult ümber korraldada rahvamajanduskomplekse finantseerivate ENSV Rahandusministeeriumi allüksuste tööstiil ja -meetodid ning tagada tähtsamate rahvamajandusprogrammide häireteta finantseerimine ja nende täitmise efektiivne stimuleerimine, samuti abinõude rakendamine, mis tagaksid kahjumlikkuse, ebamajanduslikkuse ja pillamise likvideerimise, ning Eesti NSV riigieelarve kindla tuludebaasi loomine.

6. Pidades erakordselt tähtsaks sotsiaalprogrammi realiseerimise rahalist kindlustamist ning elanike aineliste ja vaimsete vajaduste rahuldamisega seotud küsimuste kompleksset lahendamist, moodustada ENSV Rahandusministeeriumis sotsiaalse arengu finantseerimise osakond.

Panna nimetatud osakonnale sotsiaal- ja kultuuriüritusteks eraldatavate vahendite efektiivsema kasutamise, selleks tehtavate kulutuste normeerimise täiustamise ja siseressursside väljaselgitamise ning eelarveliste asutuste ülalpidamiskulude planeerimise teadusliku põhjendatuse suurendamise abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine, lähtudes stabiilsetest pikaajalistest majandusnormatiividest ja finantsnormidest, mis on orienteeritud nende asutuste tegevuse lõpptulemustele.

Nimetatud allüksusel paremini korraldada teadusliku uurimise asutuste ning konstrueerimis- ja tehnoloogiaorganisatsioonide finantseerimist nende üleviimisel täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele.

7. ENSV Rahandusministeeriumil ja tema kohalikel organitel töhustada finantskontrolli Eesti NSV riigieelarve täitmise, kokkuhoiurežiimi järgimise ja sotsialistliku omandi säilimise üle ning täiustada kontrolli- ja revisjonitööd ning raamatupidamise ja aruandluse metodoloogilist juhendamist rahvamajanduses.

Vältida selles töös paralleelismi, revisjonide ja kontrollimiste dubleerimist ning ettevõtete (koondiste) finantsalast reglementeerimist ja hooldamist pisiasjades, tagades neile NSV Liidu seaduses «Riikliku koondise (ettevõtte) kohta» kehtestatud õiguste järgimise. Tõhustada koostööd teiste kontroll- ja õiguskaitseorganitega, kontrollida ametkondliku kontrolli- ja revisjonitöö kvaliteeti ja efektiivsust ning anda metodoloogilist ja praktilist abi finants- ja majandustöö korraldamisel ettevõtetes (koondistes).

Raamatupidamistöö korraldamine ja metodoloogiline juhendamine vabariigis peab olema suunatud täieliku isemajandamise tugevdamisele ning materiaalsete, tööjõu- ja finantsressursside ratsionaalse ja säästliku kasutamise tagamisele, ebamajanduslikkuse ja pillamise tõkestamisele ning seaduslikkuse, lepingu- ja finantsdistsipliini järgimisele majandustegevuses. Pöörata erilist tähelepanu dokumendiringluse edasisele vähendamisele aruandluse lihtsustamise teel ning suurendades raamatupidamise ja aruandluse kompleksse automatiseerimise efektiivsust kõigil tasanditel ja rahvamajanduse kõigis lülides.

8. Suurendada ENSV Rahandusministeeriumi kolleegiumi liikmete osatähtsust ja vastutust, keskendades nende tähelepanu suurte jooksvate, eriti aga perspektiivsete ülesannete arutamisele ja lahendamisele, mis on seotud pikaajalise finantspoliitika teostamise, finantsplaneerimise täiustamise ja finantsmehhanismi efektiivsuse suurendamisega, samuti aparadi töö korraldamise ning rahandussüsteemi organite kaadri valiku, paigutamise ja kasvatamise küsimuste arutamisele ja lahendamisele.

Määrata kindlaks, et ENSV Rahandusministeeriumi kolleegiumi koosseisu kuulub 7 liiget, sealhulgas minister, ministri esimene asetäitja ja asetäitja.

9. Nõustuda ENSV Rahandusministeeriumi ettepanekuga ja kinnitada ministeeriumi keskaparaadi struktuur vastavalt lisale.

10. Anda ENSV rahandusministrile õigus:

kehtestatud arvkoosseisu ja palgafondi piires kinnitada ministeeriumi keskparaadi koosseisunimestik juhtivtöötajate, peaspetsialistide ja spetsialistide arvu norme ja vahetada arvestamata ning kehtestada keskparaadi töötajate ametipalgad, arvestamata keskmisi ametipalku ametipalga-skeemi järgi.

Samasuguses korras ja kõrgemalseisva organi poolt kinnitatud palga-fondi piires kinnitavad koosseisunimestikke linnade ja rajoonide rahan-dusosakondade (-valitsuste) juhid.

11. ENSV Rahandusministeeriumil esitada tunduvalt suuremaid nõu-deid rahandussüsteemi organite kaadri suhtes ning põhjalikult parandada selle valikut, paigutust ja kasvatamist. Pöörata erilist tähelepanu minis-teeriumi keskparaadi ja tema kohalike organite komplekteerimisele po-liitiliselt küpsete, kompetentsete ja algatusvõimeliste töötajatega, kellel on kõrged moraalsed, poliitilised ja kõlbelised omadused, kes tunnetavad uut ning on võimelised kriitiliselt ja asjatundlikult hindama olukorda rah-vamajandusharudes, nägema perspektiivi ja nende arengu peasuundi ning viima järjekindlalt ellu partei ja valitsuse otsuseid.

Pidada vajalikuks tunduvalt parandada ENSV Rahandusministeeriumi keskparaadis ja kohalikes rahandusorganites kaadri ümberõppe- ja kva-lifikatsiooni tõstmise süsteemi. Täielikult kasutada selleks Rahandus- ja Pangatöötajate Kvalifikatsiooni Tõstmise Instituudi, Üleliidulise Kaugõp-pe Rahandus- ja Majandusinstituudi, Leningradi Rahandus- ja Majandus-instituudi ning ENSV Rahvamajanduse Juhtivate Töötajate ja Spetsia-liste Kvalifikatsiooni Tõstmise Instituudi võimalusi.

12.*

13. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. oktoobri 1979. a. korralduse nr. 572-k lisa nr. 23, Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. oktoobri 1981. a. korralduse nr. 482-k punkt 1 ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. jaanuari 1986. a. korraldus nr. 26-k.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 23. juunil 1988. Nr. 300.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

23. juuni 1988. a. määruse nr. 300 juurde

ENSV Rahandusministeeriumi keskparaadi s t r u k t u u r

Riigieelarve koondosakond

Riigitulude ja maksude koondosakond

Tööstus- ja ehituskompleksi finantseerimise osakond

Agrotööstuskompleksi finantseerimise osakond

Transpordi, side, kaubanduse ja teenindussääri finantseerimise osa-kond

Sotsiaalse arengu finantseerimise osakond

* Punkt 12 välja jäetud, kuna on ajutise iseloomuga.

Haldusaparaadi finantseerimise osakond
 Kontrolli- ja Revisjonivalitsus
 Raamatupidamise ja aruandluse osakond
 Rahandusorganite finantseerimise ja asjaajamise osakond
 Kaadriosakond
 Teine osakond

ENSV Rahandusministeeriumi juures tegutsevad:

ENSV Riikliku Kindlustuse Peavalitsus (Eesti Riiklik Kindlustus)
 Informatsiooni- ja Arvutuskeskus

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

609 Eesti NSV valitsuse otsuste kehtetuks tunnistamise kohta kirjastamisküsimustes

Seoses NSV Liidu seadusega «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Tunnistada kehtetuks Eesti NSV valitsuse otsused kirjastamisküsimustes vastavalt juurdelisatud loetelule.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

Tallinn, Toompea, 27. juulil 1988. Nr. 366.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

27. juuli 1988. a. määrusega nr. 366

Kirjastamisküsimustes kehtivuse kaotanud Eesti NSV valitsuse otsuste loetelu

1. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 6. märtsi 1941. a. määrus nr. 374 «ENSV Riikliku Kirjastuskeskuse põhimääruse kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1941, nr. 28, art. 367).

2. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 16. aprilli 1941. a. määrus nr. 689 «Riigi Trükikoja põhikirja kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1941, nr. 48, art. 718).

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. augusti 1947. a. määrus nr. 614 «Riigi Trükikoja põhikirja täiendamise kohta» (ENSV Teataja 1947, nr. 23, art. 207).

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. jaanuari 1950. a. määrus nr. 70 «Nominaalide kinnitamise kohta Eesti Riikliku Kirjastuse toodangule».

5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. septembri 1950. a. määrus nr. 782 «Puudustest Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Polügraafiatööstuse, Kirjastuste ja Raamatukaubanduse Valitsuse Riikliku Kirjastuse töös».

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. novembri 1953. a. määruse nr. 803 «Kooseisude, töötasumäärade ja autorihonorari kindlaksmääramisest Eesti NSV neljaleheküljelistele rajooniajalehtedele, mis ilmuvad 3 korda nädalas ajalehe «Pravda» pooles formaadis» punktid 1—5.

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. augusti 1955. a. korraldus nr. 1014-k.

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. aprilli 1956. a. korralduse nr. 384-k punktid 1—3.

9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. juuni 1956. a. korraldus nr. 653-k.

10. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. novembri 1958. a. korraldus nr. 1722-k.

11. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. detsembri 1958. a. korraldus nr. 1968-k.

12. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. aprilli 1961. a. korralduse nr. 549-k lisa ajakirjade «Loomingu Raamatukogu» ja «Sotsialistlik Põllumajandus» osas.

13. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. mai 1962. a. määruse nr. 258 «Eesti NSV rajooniajalehtede reorganiseerimisest» punktid 4—13.

14. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. juuli 1963. a. korraldus nr. 992-k.

15. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. veebruari 1964. a. korraldus nr. 162-k.

16. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. juuli 1965. a. määruse nr. 331 «Vabariigi raamatukirjastuste spetsialiseerimise kohta» (ENSV MK 1965, nr. 26, art. 111) punkt 3.

17. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1966. a. määrus nr. 242 «Tasuta kirjanduse väljaandmise vähendamise kohta».

18. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. oktoobri 1966. a. korralduse nr. 1317-k punktid 1 ja 2.

19. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1971. a. määruse nr. 64 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kirjastuskomitee kirjastuse «Eesti Raamat» üleviimise kohta planeerimise ja majandusliku stimuleerimise uuele süsteemile 1. jaanuarist 1971. a.» punktid 2 ja 3.

20. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1973. a. määrus nr. 135 «Footmiskoondise «Eesti Trükitööstus» moodustamise kohta».

21. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. aprilli 1978. a. määrus nr. 151 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kirjastuste, Polügraafia ja Raamatukaubanduse Komitee Materiaalsete Fondide Valitsuse Materiaal-Tehnilise Varustuse Baasi üleviimise kohta planeerimise ja majandusliku stimuleerimise uuele süsteemile».

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

610 ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamise kohta

Majanduse juhtimise täiustamise, selle sotsiaalse suunitluse tugevdamise, inimteguri aktiveerimise ning rahvamajanduses tööviljakuse ja töökorralduse kvalitatiivselt uue taseme saavutamise osas NLKP Keskkomitee 1987. aasta juunipleenumil püstitatud ülesannete praktiline realiseerimine nõuab ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamist.

Uutele majandamismeetoditele ülemineku ja liiduvabariikide õiguste laiendamise tingimustes peab ENSV Riiklik Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee töökollektiividele tuginedes järjekindlalt teostama sellist aktiivset sotsiaalpoliitikat, mille eesmärk on ühiskonna huvide ühitamine töökollektiivi ja isiksuse huvidega, peab järjekindlalt ellu rakendama isemajandamise ja enesefinantseerimise põhimõtteid töötasustamise ja sotsiaalse arengu osas, taotlema elanike täielikku ja efektiivset tööhõivet ning kaasa aitama põhjalikele ümberkujundustele töös ja töötingimuste parandamisele.

Juhindudes EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 24. augusti 1987. a. määrusest nr. 454 «Aktiivse sotsiaalpoliitika tõhusama realiseerimise ja ENSV Riikliku Töökomitee osatähtsuse suurendamise kohta» (ENSV Teataja 1987, nr. 40, art. 568), on komiteel vaja ümber korraldada keskaparaadi töö ja struktuur, tõhustades vabariigi rahvamajandusele antavat meetodilist abi ja kasutades seejuures konsultatsiooni- ja juurutusalase tegevuse aktiivse arendamise võimalusi ettevõtete, asutuste ja organisatsioonidega sõlmivate lepingute alusel, samuti vabariigi teadusasutustes tehtavaid uurin-
guid.

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. detsembri 1987. a. määrusele nr. 1378 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Viia ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee keskaparaadi organisatsiooniline struktuur vastavusse komiteele pandud uute ülesannete ja funktsioonidega. Selleks:

1) pidada ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee üheks peamiseks töösuunaks vabariigis tööjõuressursside juhtimise süsteemi loomist ja selle ladusa funktsioneerimise tagamist ning migratsiooniprotsesside reguleerimist, mis tagaksid töökohtade ja tööjõuressursside tasakaalustatuse ning elanike efektiivse tööhõive, arvestades ka kooperatiive, individuaaltööd ja muud tegevust.

Koondada nende küsimuste lahendamine tööjõuressursside juhtimise osakonda;

2) tagada kvalitatiivselt uus lähenemine töökorralduse ja töö normeerimise täiustamisele, töö efektiivsuse suurendamine ja töötingimuste parandamine ning keskendada komitee tegevus järgmistesse suundadesse:

tööviljakuse tõstmise organisatsiooniliste, majanduslike ja sotsiaalsete reservide mobiliseerimine kodumaiste ja maailmakogemuste alusel ning töökorraldusele selliste kvalitatiivselt uute lähenemisviiside välja-töötamine, mis vastaksid teaduse ja tehnika progressi nüüdisnõuetele, uutele majandamistingimustele ja omavalitsuse põhimõtetele;

töökuunormide ja -normatiivide ning tööliste ja teenistujate töö hindamise meetodite täiustamine töö normeerimise põhimõtete põhjaliku ümberkorraldamise ja normide mõju suurendamise teel tööviljakusele ja tootmise efektiivsusele ning tööpanuse ja tootasu range vastavuse taga-mise teel;

abinõude väljatöötamine suurendamiseks töökollektiivide huvi töötin-gimuste parandamise, raske kehalise, monotoonse, vähe kvalifitseeritud ja ebameeldiva töö vähendamise ja tööaja efektiivset kasutamist soodustavate mittestandardsete töörežiimide rakendamise vastu.

Nendes suundades töötamiseks moodustada Töökorralduse, Töövil-jakuse ja Tööttingimuste Valitsus;

3) tagada palga ja töötulemuste tihedam seos, sotsiaalse õigluse saa-vutamise, igasuguse võrdsustamise likvideerimine, materiaalse stimulee-rimise süsteemi orienteerimine tootmise tehnilise taseme, toodangu ja tööde kvaliteedi olulisele tõstmisele ning töötajate huvi suurendamisele tööviljakuse tõstmise olemasolevate reservide mobiliseerimise vastu;

Töötada rahvamajandusharudes täieliku isemajandamise ja enesefi-nantseerimise tingimustes rakendatava tootasustamiskorralduse põhjaliku analüüsi alusel välja tootasustamise kompleksse täiustamise meetodid.

Pidada vajalikuks moodustada komitees tootasustamise osakond ning suurendada selle osatähtsust abinõude rakendamises palga territoriaalse reguleerimise parandamiseks ning tootasustamisel majanduslikult ja sot-siaalselt põhjendatud vahekordadest kinnipidamiseks eriharuti, piirkon-niti ja töötajate kategooriate järgi;

4) sotsiaalse arengu perspektiivsete küsimuste põhjaliku läbitööta-mise tagamiseks moodustada komitees sotsiaalse arengu ja rahvastiku osakond.

Pidada selle osakonna tähtsaimaks ülesandeks vabariigis 15 aastaks koostatava sotsiaalse arengu ja rahva elujärje tõstmise kompleksprogram-mi ja rahvastikuprogrammi väljatöötamise ja ellurakendamise koordinee-rimist, kusjuures need programmid peaksid rajanema teaduslikult põh-jendatud sotsiaalsel normatiividel, mis kajastaksid ratsionaalseid tarbi-misnorme ja nõukogude inimeste kasvavaid vajadusi, samuti rahvuslik-ke, piirkondlikke ja demograafilisi iseärasusi ja erinevusi;

5) moodustada komitees ökonomika koondosakond, mis teostab ko-mitee kõigi allüksuste meetodilist juhtimist, õigusalast teenindamist ja tegevuse koordineerimist.

2. Kinnitada ENSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee kesk-aparaadi struktuur vastavalt lisale.

3.*

* Punkt 3 välja jäetud, kuna on ajutise iseloomuga.

4. Tunnistada kehtetuks:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1984. a. korralduse nr. 230-k punkt 1 keskaparaadi osas;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. septembri 1986. a. korraldus nr. 384-k.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

Tallinn, Toompea, 4. augustil 1988. Nr. 382.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

4. augusti 1988. a. määruse nr. 382 juurde

ENSV Töökomitee keskaparaadi struktuur

Ökoonomika koondosakond

Sotsiaalse arengu ja rahvastiku osakond

Töötasustamise osakond

Töökorralduse, Tööviljakuse ja Töötingimuste Valitsus

Tööjõuressursside juhtimise osakond

Üldosakond

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

611 ENSV Riikliku Kultuurikomitee kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et radikaalse majandusreformi elluviimise, kogu ühiskonnaelu demokratiseerimise ja harmooniliselt arenenud isiksuse kujundamise kompleksabinõude hulgas on tähtis koht vabariigi kultuurielu ümberkorraldamisel.

NLKP XIX üleliidulise konverentsi otsuste elluviimine peab tagama kultuuriasutuste poolt elanikele osutatavate teenuste uue kvaliteedi ning looma vajalikud tingimused nõukogude ühiskonna sotsiaalse ja majandusliku arengu ning vaimse progressi kiirendamiseks uutmise huvides.

Kultuurisfäär peab aitama nõukogude inimestel täielikumalt osa saada vaimse ja materiaalse kultuuri rikkustest, kujundada ja rahuldada elanike eri kategooriate kultuurivajadusi ning suurendada rahvaloomingu sotsiaalset osatähtsust ja tõsta selle ideelist ja kunstilist taset.

Suurendamaks vabariigi kultuurielu juhtimise efektiivsust ning EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1988. a. määruse nr. 271 (ENSV Teataja 1988, nr. 27, art. 317) täitmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Pidada ENSV Riikliku Kultuurikomitee põhiülesandeks:

teostada koos loominguuliste liitude ja vabariigi üldsusega riiklikku kultuuripoliitikat, prognoosida kultuuri arengut ning täiustada kultuuri-

süsteemi ja teiste rahvamajandusharude koostöö organisatsioonilist ja majanduslikku mehhanismi;

viia ellu partei ja valitsuse poliitikat kultuurisfääris, täiustada kaadri ettevalmistamist ja paigutamist ning korraldada kaadri kvalifikatsiooni tõstmist;

arendada rahvusvahelisi sidemeid ja koostööd välisriikidega kultuuri valdkonnas;

pidada esmatahtsaks rahvuskultuuri arengut ning luua vabariigis elavatele teistest rahvustest inimestele vajalikud ja võrdsed tingimused oma kultuurivajaduste rahuldamiseks;

detsentraliseerida vabariigi kultuurielu juhtimine;

luua tingimused professionaalse kultuuri arenguks.

2. Demokraatlike aluste laialdasemaks juurutamiseks ja arendamiseks kultuurisfääris pidada ENSV Riikliku Kultuurikomitee süsteemi põhilüliliks kultuuriasutusi, kes on maksimaalselt iseseisvad elanike kultuurilise teenindamise korraldamises, finants- ja majandustegevuses ning kannavad täit vastutust töö kvaliteedi ja lõpptulemuse eest.

3. Kinnitada ENSV Riikliku Kultuurikomitee keskaparaadi struktuur vastavalt lisale.

4.*

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

Tallinn, Toompea, 5. augustil 1988. Nr. 384.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

5. augusti 1988. a. määruse nr. 384 juurde

ENSV Riikliku Kultuurikomitee keskaparaadi struktuur

1. Kirjanduse, teatri- ja filmikunsti ekspertkolleegium (valitsuse õigustes)
2. Muusikaosakond
3. Kunstiosakond
4. Kultuuriasutuste Valitsus
5. Filmi- ja Videolevi Valitsus
6. Kirjastusvalitsus
7. Reklaami- ja Propagandavalitsus
8. Välissidemete Valitsus
9. Materiaalse Arengu Valitsus
10. Ökonoomikavalitsus
11. Asjadevalitsus

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

* Punkt 4 välja jäetud, kuna on ajutise iseloomuga.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

612 ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee kohta

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1988. a. määruse nr. 271 (ENSV Teataja 1988, nr. 27, art. 317) täitmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Panna ENSV Riiklikule Kütuse- ja Energeetikakomiteele järgmistele põhiülesannete täitmine Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi juhtimisel:

1) vabariigi rahvamajanduse ja elanike kütuse- ja energiavajaduse täielik rahuldamine, pöörates erilist tähelepanu koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide (olenemata nende ametkondlikust alluvusest) ratsionaalsele energiatarbimisele ning sekundaarsete energiaressursside ja kohalike kütuseliikide kasutamisele;

2) Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi kuuluvate Eesti NSV ministriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste, samuti vabariigi territooriumil asuvate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide (olenemata nende ametkondlikust alluvusest) tegevuse koordineerimine kehtestatud korras kütuse- ja energiaressursside ratsionaalse kasutamise valdkonnas;

3) teaduslik-tehnilise progressi kiirendamise tagamine, teaduse osatähtsuse suurendamine ning sellel alusel koos ENSV Plaanikomiteega Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi ja selle infrastruktuuride proportsionaalse majandusliku ja sotsiaalse arengu strateegia, perspektiivsete pikaajaliste prognooside ja kontseptsiooni väljatöötamine ja kujundamine;

4) kütuse ja energia kokkuhoiu alal sellise ühtse poliitika väljatöötamine ja ellurakendamine, mis näeks ette kütuse- ja energiaressursside tootmise ja tarbimise struktuuri täiustamise ning nende efektiivsema kasutamise;

5) Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi tegevuse koordineerimine ökoloogia valdkonnas; kütuse- ja energiaressursside maksimaalselt kompleksse ja majanduslikult tõhusa kasutamise tehnoloogia väljatöötamise tagamine ja kontroll abinõude rakendamise üle, mis tagaksid kütuse- ja energeetikakompleksi koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide töö looduskaitse nõudeid arvestavates režiimides;

6) teadus-, tehnika- ja majanduslase koostöö arendamine teiste liiduvabariikide ja välisriikidega kütuse ja energia tootmise ja kasutamise valdkonnas;

7) Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi juhtimise ja majandusmehhanismi täiustamine, kasutades selleks peamiselt majandusmeetodeid, kaasa arvatud hulgi- ja jaekaubandust;

8) kehtestatud korras kontrolli teostamine energia kokkuhoiu ning vabariigi territooriumil asuvate tarbijate (olenemata nende ametkondlikust alluvusest) poolt kütuse- ja energiaressursside kasutamise ratsionaalsuse ja efektiivsuse üle;

9) aktiivse kaadripoliitika teostamine alluvates ettevõtetes, koondistes ja organisatsioonides, edutatava kaadri reservi kujundamine ning energeetikaspetsialistide kaadri kvalifikatsiooni tõstmise, ettevalmistamise ja ümberõppe efektiivse süsteemi loomine vabariigis;

10) tihe koostöö Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste, teadusorganisatsioonide, linnade ja rajoonide täitevkomiteede ning üleliiduliste organitega vabariigi rahvamajanduse ja elanike iga liiki kütuse ja energiaga häireteta varustamise küsimustes.

2. Likvideerida Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Gasifitseerimise Peavalitsus.

3. Nõustuda ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee ettepanekuga moodustada Eesti Territoriaalne Tootmiskoondis «Eesti Gaas» ja Eesti Territoriaalne Tootmiskoondis «Eesti Naftavarustus».

4. Kehtestada, et ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee süsteemi kuuluvad Eesti territoriaalsed tootmiskoondised «Eesti Gaas», «Eesti Naftavarustus» ja «Eesti Kommunaalsoojusenergia». Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi kuuluvad peale ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee veel «Eesti Energia», tootmiskoondis «Eesti Põlevkivi», Tartu Vedelgaasi Baas ja NSVL Gaasitööstuse Ministeeriumi gaasikompressortanklad. V. I. Lenini nim. Põlevkivikeemia Tootmiskoondis ja Kiviõli Põlevkivikeemiatehas kuuluvad kompleksi ainult kütuse- ja energiaressursside tootmise osas.

ENSV Riiklikul Kütuse- ja Energeetikakomiteel on õigus kutsuda oma tööst Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi arendamise küsimustes osa võtma vabariigi juhtivaid spetsialiste ja teadlasi.

5. ENSV Riiklik Kütuse- ja Energeetikakomitee moodustatakse koosseisus: ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee esimees, esimehe esimene asetäitja, esimehe asetäitja — Eesti Territoriaalse Tootmiskoondise «Eesti Naftavarustus» peadirektor ning komitee liikmed — Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste, koondiste, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide ning linnade ja rajoonide täitevkomiteede esindajad, kes tegelevad kütuse- ja energeetikaküsimustega, vastavalt lisale nr. 1.

Komitee arutab Eesti NSV kütuse- ja energeetikakompleksi tähtsaid arenguprobleeme. Tema istungid toimuvad vajadust mööda, kuid vähemalt kaks korda aastas.

6. Kehtestada ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee keskparaadi töötajate piirarvuks 25 üksust (ilma hoone valve- ja teeninduspersonalita) ja töötasustamisfondiks 104 800 rubla aastas.

ENSV Riiklikus Kütuse- ja Energeetikakomitees moodustatakse 8-liikmeline kolleegium, mille koosseisu kuuluvad ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee esimees, esimehe asetäitjad, komitee teised juhtivtöötajad ja «Eesti Energia» juhataja.

ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee liikmete ja kolleegiumi isikkoosseisu kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

Kinnitada ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee keskparaadi struktuur vastavalt lisale nr. 2.

7.* ENSV Riiklikul Kütuse- ja Energeetikakomiteel:

2) arutada koos ENSV Plaanikomitee, ENSV Rahandusministeeriumi, ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumi, ENSV Varustuskomitee ning vastavate linnade ja rajoonide täitevkomiteedega ühe kuu jooksul läbi tootmiskoondise «Eesti Kommunaalsoojusenergia», Tallinna Linna Kütteturustuse, ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumi Pärnu ja Tartu küttekantori ja ENSV Varustuskomitee vastava talituse komitee alluvusse üleandmise küsimused ning anda need ülekehtestatud korras.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 22. augustil 1988. Nr. 425.

Lisa nr. 1

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

22. augusti 1988. a. määruse nr. 425 juurde.

Eesti NSV nende ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste, koondiste, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide loetelu, kelle esindajad kuuluvad ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee koosseisu

ENSV Plaanikomitee (sm. V. Radovski)

ENSV Agrotööstuskomitee (sm. A. Laansalu)

ENSV Transpordikomitee**

ENSV Tööstuskomitee**

ENSV Looduskaitsekomitee (sm. E. Tasso)

ENSV Ehituskomitee (sm. L. Schmidt)

ENSV Mäejärelvalve Komitee (sm. Ü. Tambet)

ENSV Elamu-Kommunaalministeerium (sm. J. Sander)

Tootmiskoondis «Eesti Põlevkivi» (sm. O. Sullakatko)

V. I. Lenini n'ime Põlevkivikeemia Tootmiskoondis (sm. S. Basnev)

Kiviõli Põlevkivikeemiatehas (sm. E. Vaas)

Tallinna Polütehniline Instituut (sm. O. Tapupere)

NSVL Naftakeemiatööstuse Ministeeriumi Põlevkivi Teadusliku Uurimise Instituut (sm. V. Jefimov)

ENSV TA Termofüüsika ja Elektrofüüsika Instituut (sm. M. Mõtus).

* Punkti 7 alapunktid 1 ja 3 välja jäetud, kuna on ajutise iseloomuga.

** Määratakse pärast ametissenimetamist.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Lisa nr. 2

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

22. augusti 1988. a. määruse nr. 425 juurde

**ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee
keskparaadi
s t r u k t u u r**

Tootmise ja Tehnika Peavalitsus
Ökonoomika Peavalitsus
Arengu Valitsus
Kaadriosakond koos salajase allüksusega
Asjadevalitsus

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

613 Töötamisest kohakaasluse alusel

Loomaks töölistele ja teenistujatele tingimused täiendavaks osavõtuks ühiskondlikust tootmisest põhitööst vabal ajal ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. septembri 1988. a. määrusele nr. 1111 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Lubada töölistel ja teenistujatel töötada kohakaasluse alusel samas või teises ettevõttes (koondises), asutuses või organisatsioonis. Kohakaaslust lubatakse ainult ühes ettevõttes (koondises), asutuses ja organisatsioonis põhitööst vabal ajal.

Kohakaasluse alusel töötamiseks ei nõuta põhitöökooha administratsiooni ja ametiühingukomitee nõusolekut. Kohakaasluse piiranguid võivad kehtestada ettevõtete (koondiste), asutuste ja organisatsioonide juhid koos ametiühingukomiteedega ainult üksikudel eritingimuste ja tööreežimiga kutsealadel ja ametikohtadel töötajate suhtes, kelle täiendav töö võib endaga kaasa tuua tagajärgi, mis avaldavad mõju nende tervislikule seisundile ja tootmisohutusele. Piirangud laienevad samuti alla 18 aasta vanustele isikutele ja rasedatele naistele.

Kahel juhtival ametikohal töötamine ei ole lubatud.

2. Kohakaasluse alusel töötamise kestus ei või ületada nelja tundi päevas ja täistööpäeva puhkepäevadel. Kohakaasluse alusel töötamise üldine kestus kuu jooksul ei tohi ületada tööaja poolt kuunormi.

Kohakaaslastele makstakse töötasu tegelikult tehtud töö eest.

3. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. septembri 1988. a. määrusega nr. 1111 tehti NSVL Riiklikule Töö ja Sotsiaalküsimuste Komiteele koos NSVL Justiitsministeeriumi ja

ÜAÜKN-iga ülesandeks kinnitada kohakaasluse alusel töötamise tingimuste määrustik, nähes selles ette nimetatud määruse rakendamise isearasused mõnede töötajakategooriate (teadus-, pedagoogilised, meditsiini- ja farmaatsiatöötajad, õppejõud ja teised) suhtes.

4.*

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja **G. TÕNSPOEG**

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja **E. MATT**

Tallinn, Toompea, 3. oktoobril 1988. Nr. 485.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

614 Sm. Ü. Järve kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Nimetada sm. Ülo Haraldi p. Järv Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse transpordi ja side osakonna juhatajaks, vabastades ta nimetatud osakonna juhataja asetäitja kohustest.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja **G. TÕNSPOEG**

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja **E. MATT**

Tallinn, Toompea, 3. oktoobril 1988. Nr. 486.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

615 Sm. S. Tolstikovi nimetamise kohta ENSV Riikliku Transpordikomitee esimehe asetäitjaks

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Nimetada sm. Sergei Mihhaili p. Tolstikov ENSV Riikliku Transpordikomitee esimehe asetäitjaks ning kinnitada ta nimetatud komitee kolleegiumi liikmeks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja **G. TÕNSPOEG**

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja **E. MATT**

Tallinn, Toompea, 4. oktoobril 1988. Nr. 487.

IV

Eesti NSV Ülemnõukogu transpordi- ja sidekomisjonis

30. septembril toimus Eesti NSV Ülemnõukogu transpordi- ja sidekomisjoni istung, mida juhatas komisjoni esimees V. Ilves. Arutati Eesti NSV seaduse «Eesti NSV rajooni rahvasaadikute nõukogu kohta» täitmist veonduse ja side arendamise alal Tartu ja Põlva ääremaadel, Peipsi-äärses piirkonnas.

Ettekandega esinesid Tartu Rajooni Rahvasaadikute Nõukogu Täitevkomitee esimees R. Närska ja Põlva Rajooni Rahvasaadikute Nõukogu Täitevkomitee esimees A. Vainokivi.

* Punkt 4 välja jäetud, kuna on ajutise iseloomuga.

Rahvasaadikud märkisid, et tänu nimetatud rajoonide rahvasaadikute nõukogude, nende alatiste komisjonide ja täitevkomiteede ning vabariigi veondusettevõtete poolt rakendatud abinõudele on ääremaadel veoteeninduse tase ja teede seisukord mõnevõrra paranenud. Seni suhteliselt halvas olukorras olnud Põlva rajoonis on teetööde maht viimase viie aastaga kasvanud ligi poolteist korda. Reaalne on ülesanne katta viisaastaku lõpuks kõik majandikeskusi rajoonikeskusega ühendavad teed kõvakattega.

Rahvasaadikud Ü. Pilt, P. Tarre, M. Saar ja teised nentisid, et Tartu ja Põlva rajooni ääremaade teedevõrgu korrastamist pidurdab teehöövli- te ja puistematerjalide vähesus. Kruusateede halb seisukord on muutunud takistuseks bussiliiklusele. Kevadise ja sügise teedelagunemise ajal tuleb ette bussiliikluse katkestamist. Halvas seisukorras on paljud sillad.

Rahvasaadik A. Popov kritiseeris tee-ehitajate tööd Kadaja ja Rahumäe silla remondil. Nii on juba 4 aastat suletud Rahumäe sild ning Räpina Sovhoostehnikumil ning teistel veokite omanikel tuleb ringsõitude tõttu kanda suuri kulutusi. Rahvasaadikud R. Subbota ja M. Agur rõhutasid, et soovida jätab telefonside, mitmes külas puudub see aga hoopis.

Komisjon soovitas Tartu ja Põlva rajooni täitevkomiteedel tugevdada alatiste komisjonide ja rahvasaadikute abil kontrolli EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. novembri 1985. a. määruse nr. 588 «Abinõudest Peipsi-äärse piirkonna sotsiaal-majandusliku arengu kohta» täitmise üle.

Eesti NSV Riiklikul Transpordikomiteel tuleb koos Eesti Raudteekon- naga lahendada Orava raudteejaama kaubajaamana taaskasutamise küsi- mus. Koos Eesti NSV Rahandusministeeriumi ning täitevkomiteedega on komiteel vaja kiirendada kahjumiga töötava bussiliikluse finantseerimise korra väljatöötamist ning leida võimalused Rahumäe ja Kadaja silla remondi lõpetamiseks vastavalt 1989. ja 1991. aastal.

Komisjon tegi Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepaneku organisee- rida Eesti NSV-s taas teehöövli- te tootmine.

Samuti arutati komisjonis varem vastuvõetud otsuste täitmist. Eesti NSV Riikliku Transpordikomitee esimees G. Kruger informeeris, kuidas kulgeb komisjoni otsuste täitmine elanike veoteenindamisel. Komisjon leidis, et komiteel tuleb inimesi veoteenindamise võimalustest senisest enam informeerida.

Komisjoni istungil võttis sõna Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe asetäitja M. Leosk.

... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...

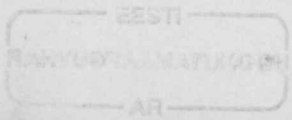
Komisjoni liikmeteks määratakse järgmised isikud: ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...

Komisjoni liikmeteks määratakse järgmised isikud: ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...

Komisjoni liikmeteks määratakse järgmised isikud: ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...
 ... ja teinud ettepaneku, et komisjoni liikmeteks määrata ...

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
 Trükkida antud 20. 10. 1988. Trükipoognaid 2. Arvestuspooinaid 2,4. Tellimuse nr. 1450.
 ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Raamatupalat
 88-2215
 10.11.88.

